

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

10 februarie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare împotriva sentinței Judecătoriei Hîncești din 05 februarie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 martie 2014, declarate de inculpatul

***Botnari Dmitri Dmitri**, născut la
22 octombrie 1975, originar și locuitor al r-ului
Hîncești, s. Sărata Galbenă, str. Gagarin 3, cetățean al R.
Moldova, fără antecedente penale.*

	<i>Termenul de examinare a cauzei</i>
<i>în instanța de fond:</i>	<i>01 octombrie 2013 – 05 februarie 2014,</i>
<i>în instanța de apel:</i>	<i>26 februarie – 20 martie 2014,</i>
<i>în instanța de recurs:</i>	<i>04 decembrie 2015 – 10 februarie 2016.</i>

Asupra recursului menționat, Colegiul penal,

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Hîncești din 05 februarie 2014, Botnari Dmitri a fost condamnat în baza art. 145 alin. (1) Cod penal la 10 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, începând cu 05 februarie 2014, deducându-se durata arestului preventiv de la 11 august 2013 până la 05 februarie 2014.

2. Instanța de fond a constatat că la 11 august 2013, în perioada de timp cuprinsă între orele 08.00 și 10.00, Botnari Dmitri, fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflându-se la domiciliul lui Antonovschi P., în s. Sărata Galbenă, r-nul Hîncești, acționând în mod intenționat și având drept scop omorârea lui Lică M., în baza relațiilor reciproc ostile, spontan apărute în urma unui conflict, i-a aplicat

acesteia o lovitură cu un cuțit în regiunea pieptului, în urma căreia victima a decedat pe loc.

Instanța a reținut că inculpatul a recunoscut vina parțial și a declarat că nu a avut intenția să o omore pe Lică M., încercând să se apere de loviturile acesteia. Nu poate explica motivul comiterii omorului, în acel moment fiind în stare de ebrietate alcoolică.

Totodată, vinovăția inculpatului a fost dovedită și prin probele administrate - declarațiile martorului Antonovschi P., procesul-verbal de cercetare la fața locului din 11.08.2013 cu fototabelă, procesul-verbal de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii din 12.08.2013 cu fototabelă, raportul de expertiză medico-legală nr. 151 din 11.08.2013, raportul de expertiză medico-legală nr. 395 din 11.08.2013, raportul de expertiză medico-legală nr. 79 din 30.08.2013, raportul de expertiză psihiatrică legală staționară nr. 627a-2013 din 10.09.2013.

Instanța a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 145 alin. (1) Cod penal, ca omorul unei persoane.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, că inculpatul a comis o infracțiune deosebit de gravă, că a recunoscut vina și s-a căit, este caracterizat pozitiv, a săvârșit infracțiunea fiind în stare de ebrietate, este invalid de gradul II, concluzionând ca fiind oportun a-i stabili o pedeapsă cu închisoarea, în limitele minime ale sancțiunii prevăzute de lege.

3. Inculpatul a declarat apel, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei.

Apelantul a invocat că instanța de fond nu a ținut cont că el a acționat în legitimă apărare, a recunoscut vina și s-a căit de cele comise, este invalid de gradul doi, pedeapsa-i aplicată fiind una prea dură.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 martie 2014, apelul a fost respins ca nefondat.

Instanța de apel a relevat că instanța de fond a cercetat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, corect stabilind starea de fapt și just încadrând juridic acțiunile inculpatului.

La stabilirea pedepsei instanța de fond a dat destulă eficiență prevederilor art. 7, 75, 61 Cod penal și a ținut cont că inculpatul a săvârșit o infracțiune deosebit de gravă, fiind în stare de ebrietate, a recunoscut vina și s-a căit, este invalid de gradul II, și-a asumat conștient rezultatul acțiunilor sale, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acestor acțiuni, a prevăzut urmările și le-a admis în mod conștient.

Poziția inculpatului referitor la lipsa intenției de a omorî victima și faptul că acesta a declarat că nu ține minte cum i-a aplicat lovitura au fost apreciate ca fiind o metodă de apărare, care nu coroborează cu materialul probator administrat.

5. La 11 noiembrie 2015 și 02 februarie 2016, inculpatul a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea hotărârilor adoptate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acțiunile lui să fie încadrate în baza art. 146 Cod penal, ca omor săvârșit în stare de afect.

Recurentul a indicat că nu a avut intenția de a omorî victima, care l-a agresat fizic și l-a umilit verbal. A acționat în stare de afect și se căiește de cele comise, pedeapsa aplicată fiind una prea aspră.

În recursul ordinar suplimentar din 02 februarie 2016, inculpatul a solicitat aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal, deoarece are o stare precară de sănătate, fiind invalid de gradul II.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor respective pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acestea urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță.

Însă, conform art. 422 Cod de procedură penală, termenul de recurs este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei. Potrivit art. 231 alin. (3) Cod de procedură penală, la calcularea termenelor pe zile nu se ia în calcul ziua de la care începe să curgă termenul, nici ziua în care acesta se împlinește. În corespundere cu art. 418 alin. (1), 338 alin. (2)-(4), 340 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel pronunță public dispozitivul hotărârii, fapt despre care se consemnează în procesul-verbal. Hotărârea motivată se pronunță la fel public, în termen de până la 30 de zile. Copia de pe hotărârea motivată se înmânează participanților prezenți la ședința de judecată.

Sub acest aspect se atestă că, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată, instanța de apel a pronunțat dispozitivul deciziei la 20 martie 2014, comunicând că decizia motivată va fi pronunțată la 17 aprilie 2014, fapt realizat la această dată și consemnat în respectivul proces-verbal, în prezența inculpatului, care a primit și o copie de pe decizie, semnând o recipisă în acest sens (*f.d. 224*).

Deci, decizia atacată a fost pronunțată în condițiile legii la 17 aprilie 2014, iar termenul de 30 zile pentru depunerea recursului ordinar urma să expire la sfârșitul zilei de 18 mai 2014.

Totodată, potrivit ștampilelor de pe plicuri, recursurile ordinare au fost depuse la oficiul poștal la 11 noiembrie 2015 și la 02 februarie 2016, și înregistrate la Curtea Supremă de Justiție la 12 noiembrie 2015 și 03 februarie 2016, adică peste termenul prevăzut de lege (*f.d. 241 – 243, 250-252, pct. 5. din decizie*).

Alte informații cu privire la data depunerii recursurilor respective în instanța de recurs nu există nici în dosar și nici în recursurile nominalizate.

Este de menționat că art. 422 Cod de procedură penală nu prevede o altă procedură legală de a calcula termenul de recurs decât de la data pronunțării deciziei motivate, iar art. 230 alin. (2) Cod de procedură penală prescrie expres că, în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

Prin urmare, durata termenului de recurs este stabilită prin lege. Acest termen nu poate fi prelungit sau scurtat de instanța de judecată. El este absolut, are

un caracter imperativ și fatal, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este declarat peste termen.

Astfel, odată ce recursurile ordinare, sunt declarate peste termen, acestea urmează a fi declarate inadmisibile.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (2) pct. 2), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DE C I D E :

inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de inculpatul Botnari Dmitri Dmitri împotriva sentinței Judecătoriei Hîncești din 05 februarie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 martie 2014, pe motiv că sunt declarate peste termen.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco